

[Lyngsø.]

risikere, at deres Leder kommer i Fængsel og deres Kasse konfiskeres, vil man opnaa, at Fagforeningerne ikke kan arbejde, ikke kan begaa disse saakaldte Overgreb, men Følgen af, at de ikke kan begaa disse saakaldte Overgreb, bliver bare, at der bliver fri Bane for meget værre, langt farligere og langt mere nærliggende Overgreb fra den anden Side. Her ser vi Greven paa Lindenberg, som Flertallets Ordfører jo kender saa godt, og i hvis Tjeneste han er, her ser vi denne Greve spekulere i dette Forhold, saa han efter Kolindsund-Dommen opsiger Overenskomsten med sine Landarbejdere, saa saare den er udløbet, og han er frigjort. Han dikterer da Lønninger og Arbejdsvilkaar af en saa forringet Beskaffenhed som dem, et socialdemokratisk Medlem læste op. Er det ikke Overgreb? Jeg tvivler saamænd ikke om, at Greven kan have Mas nok med sin Levemaade i Tyskland paa mondæne Steder og med at faa det til at slaa til, men det skulde dog ikke bevirke, at hans danske Arbejdere af den Grund skulde bringes under Trællekaar. Det er vel ikke det, der er Meningen. Jeg tillader mig direkte at spørge den ærede Ordfører: Finder det ærede Medlem ikke, at der her er begaaet et Overgreb, og hvad mener den ærede Ordfører, der skal gøres overfor dette Overgreb: at true Arbejdere med at drive dem fra Hus og Hjem, hvis de ikke gaar ind paa Arbejdsvilkaar, der kun er en Slave værdige? Lønnen bestemmer Herren, og Arbejdstiden bestemmer Herren, ikke sandt, det lyder godt? Vi kan høre Træhesten. Derfor er det mærkbart, at naar man skal til overfor de saglige og faste Angreb, her er rettet mod Lovforslaget, og alle de fremsatte Betæneligheder i øvrigt at forsvare det og begrunde det, kommer man med slige Petitesser, at Hr. Olsen fra Nordre Frihavnsvej er blokeret paa Grund af Løftebrud.

Den højtærede Minister var inde paa det samme. Han sagde: Vi maa hindre disse Overgreb, og det er Begrundelsen for Lovforslagets Fremsættelse. Ja, men den højtærede Minister kan jo kun hindre de saakaldte, de tænkte, de i høj Grad overdrevne Overgreb ved at give Luft for dem, der er værre. Hvorledes har Ministeren ved sine Overvejelser og ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag overset den anden Side af Sagen: at man ved at stoppe de første Overgreb giver Luft for langt værre og flere daglige Overgreb, som den menneskelige Natur og Egenkærlighed maa fremkalde. Har Ministeren da aldeles ikke tænkt paa den Side af Sagen? Har Ministerens Tanke ikke været dér, saa

maa det skyldes, at den højtærede Minister ikke er Jurist, for hvis han havde været det, vilde han have forstaaet den retlige Side af Sagen.

Det er blevet bebrejdet mig, at jeg har brugt Udtrykket „umoralsk“ om Loven. Det er en uretfærdig Beskyldning. Jeg har kun refereret, hvad en Arbejdsgiver, Formanden for Haandværkerforeningen sagde, da han mødte her i Bygningen, i Udvalgsværelset; han betegnede bl. a. Loven i dens Virkninger som ligefrem umoralsk. Det var alt-saa ham, jeg citerede, og det er ham, som maa bære Ansvar for denne Udtalelse, ikke mig. Men i øvrigt er det jo givet, at dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, vil føre til Umoralitet, for saa vidt som det jo kun tjener til at beskytte, hvad slet er. Enhver slet Karl, der gerne vil leve i Fællig med andre, høste, hvad der nu er paa Bordet, men ikke vil tage sin Hammel, som kvier sig for Arbejde, Byrder og Pligter, for enhver saadan Usselryg af en Mand er dette Lovforslag skrevet. Ham vil det beskytte, det indrømmer jeg, dér er Loven god nok. Men er det da Meningen? Er det Meningen, at de danske Arbejders gennem 40 Aars ærligt Arbejde opbyggede Organisationer og Værn til Bevarelse af deres sociale Niveau skal søndres, udleveres til Forgodtbeholdning af 13 Mænd i dette Land, nemlig Højesteret? Er det Meningen, for at beskytte Usselryggene? Er det det, der har de Herrers Sympati og ikke Hensynet til det menige, arbejdende danske Folk? Jeg tør ikke paa-staa det, men jeg er overbevist om, at De ikke har tænkt paa den Side af Sagen. Men mine Herrer, hvad vil den almindelige Befolkning tro om Dem, hvis De gør dette Lovforslag til Lov?

Ja, det var egentlig disse Bemærkninger, jeg har bedt om Ordet for at fremsætte. Der var et æret Medlem, som følte sig indigneret over, at jeg havde fremdraget, at Landhaandværkernes Repræsentanter i Udvalget udtalte, at de ikke kunde faa deres Berigtigelser af uretfærdige Angreb paa Mesterorganisationerne optaget i Ventspressen. Hertil vil jeg gerne sige: Ja, det er rigtigt, det ærede Medlem, der omtalte Sagen her, spurgte ganske rigtigt: hvilket Blad var det, hvornaar var det? Men Landhaandværkeren var jo ikke belavet paa den Replik, saa han svarede: Det har jeg ikke med mig, men den Slags Tilfælde er der i Massevis. Men vi kunde jo let afgøre Trætten. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Kan det ærede Medlem foranledige, at saadanne Berigtigelser, som der ligger, ikke i Snese-, men Hundredvis af